

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: Up-385/01-11

Datum: 8. 4. 2003

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A. iz Ž., ki ga zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji senata dne 25. marca 2003 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 220/2001 z dne 13. 7. 2001 v zvezi s sklepom Višjega sodišča v Ljubljani št. II Kp 237/2001 z dne 31. 5. 2001 in s sklepom Okrožnega sodišča v Ljubljani št. Ks 704/2001 z dne 23. 5. 2001 in zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. II Kp 223/2001 z dne 22. 5. 2001 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Ljubljani št. Ks 674/2001 z dne 14. 5. 2001 se zavrže.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pritožnik vlaga ustavno pritožbo zoper odločitve sodišč o podaljšanju pripora zaradi utemeljenega suma storitve treh kaznivih dejanj ugrabitve in dveh kaznivih dejanj umora v sotorilstvu. Zatrjuje kršitev 19. in 20. člena Ustave z utemeljitvijo, da je bil od 15. oziroma 16. 5. 2001 do 23. 5. 2001 v priporu brez sodne odločbe. Predlaga, naj Ustavno sodišče ustavni pritožbi ugodi in izpodbijano sodbo razveljavi.

2. Višje sodišče v Ljubljani je s sklepom št. II Kp 223/2001 z dne 22. 5. 2001 pritožnikovi pritožbi zoper prvostopenjski sklep o podaljšanju pripora št. Ks 674/2001 z dne 14. 5. 2001 ugodilo. Sklep je razveljavilo in zadevo vrnilo v ponovno odločanje prvostopenjskemu sodišču. S sklepom št. Ks 704/2001 z dne 23. 5. 2001 je Okrožno sodišče v Ljubljani v ponovnem odločanju pripor zoper pritožnika podaljšalo. Pred izdajo tega izpodbijanega sklepa naj bi bil pripor (v katerem se je pritožnik nahajal od 21. 3. 2000 dalje) pritožniku zadnjič pravnomočno podaljšan pred več kot dvema mesecema (dne 15. 3. 2001). Pritožnik je zoper ta sklep vložil pritožbo, ki jo je Višje sodišče s sklepom zavrnilo. S sodbo Vrhovnega sodišča je bila zavrnjena tudi zahteva za varstvo zakonitosti. Iz obrazložitve sodbe izhaja, da zahteve, da je obdolženi lahko pridržan v priporu le na podlagi sklepa o njegovem podaljšanju, ni mogoče razlagati tako, da se pripornik v primeru razveljavitve takega sklepa takoj izpusti, temveč bi moralo sodišče, ko prenehajo priporni razlogi, s posebnim sklepom pripor odpraviti.

3. Po mnenju pritožnika je taka razlaga Vrhovnega sodišča, ob upoštevanju 19. in 20. člena Ustave, nedopustna. V zvezi s tem se sklicuje na stališče občne seje Vrhovnega sodišča, da mora biti priprtemu odločba o podaljšanju pripora vročena pred iztekom dvomesečnega roka, najkasneje pa 24 ur po njem. Pritožnik meni, da je pripor zakonit le do izteka veljavnosti prej izdanega sklepa o priporu, oziroma ob upoštevanju 20. člena Ustave še nadaljnjih 24 ur. Po izteku tega roka bi moral organ, ki izvaja pripor, priprtega nemudoma izpustiti, saj je slednji lahko priprt le na podlagi veljavne sodne odločbe.

B.

4. Po določbi 50. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) lahko vsakdo ob pogojih, ki jih določa ta zakon, vloži pri Ustavnem sodišču ustavno pritožbo, če meni, da mu je s posamičnim aktom državnega organa kršena njegova človekova pravica ali temeljna svoboščina. Po določbi 51.

člena ZUstS se ustavna pritožba lahko vloži, ko so izčrpana vsa pravna sredstva. Ustavna pritožba se lahko vloži, ko so izčrpana redna in praviloma tudi izredna pravna sredstva.

5. Pritožnik uveljavlja kršitev pravice iz 19. člena Ustave in zatrjuje kršitev 20. člena Ustave. Zatrjevani kršitvi naj bi bili storjeni s tem, da je bil v priporu določen čas brez izdane odločbe. Izčrpanost pravnih sredstev pred vložitvijo ustavne pritožbe izkazuje z izčrpanostjo rednih in izrednih pravnih sredstev zoper sklep o podaljšanju pripora. Že v odločbi št. Up- 185/95 z dne 24. 10. 1996 (OdlUS, V, 186) je Ustavno sodišče sprejelo stališče, da uveljavljanje kršitve pravice do osebne svobode, ki naj bi bila storjena s tem, da je bil pritožnik v priporu določen čas brez izdane sodne odločbe, ne more biti predmet ustavne pritožbe zoper izpodbijane priporne sklepe.

Priporni sklep lahko za pritožnika učinkuje šele od njegove vročitve pritožniku in se zato ne more nanašati na čas odvzema prostosti pred tem. Sklep, izdan pred tem sklepom, pa, ker je bil kasneje razveljavljen, tudi ne pokriva spornih dni v priporu. V tem primeru gre lahko le za to, da je bila z morebitnim nezakonitim dejanjem, ki naj ne bi imelo podlage v sodni odločbi, kršena pritožnikova pravica do osebne svobode. Po določbi drugega odstavka 157. člena Ustave odloča o zakonitosti posamičnih dejanj, s katerimi se posega v ustavne pravice, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo, v upravnem sporu pristojno sodišče. Iz navedb v ustavni pritožbi izhaja, da pritožnik navedenega sodnega varstva ni izčrpal, zato je treba ugotoviti, da pred vložitvijo ustavne pritožbe ni izčrpal razpoložljivih pravnih sredstev.

6. Ker procesna predpostavka izčrpanosti pravnih sredstev ni podana, je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrglo.

C.

7. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi druge alineje prvega odstavka 55. člena ZUstS v sestavi: predsednik senata dr. Zvonko Fišer ter člana dr. Ciril Ribičič in dr. Mirjam Škrk. Sklep je sprejel soglasno. Sodnik Ribičič je dal pritrdilno ločeno mnenje. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednik senata
dr. Zvonko Fišer